

Конституційний Суд України
м.Київ, 01033, вул.Жулянська, 14
громадянина України
Приймака Олексія Анатолійовича,
зареєстрований за адресою:

представника особи або уповноваженого за
дорученням не маю (не визначено)

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРЕННЯ про офіційне тлумачення статей 24, 33 та 46 Конституції України

Відповідно до статті 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» (<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/422/96-%D0%B2%D1%80/page>) звертаюсь із даним письмовим клопотанням (конституційним зверненням) до Конституційного Суду України з метою офіційного тлумачення статей 24, 33 та 46 Конституції України.

Згідно із статтею 42 Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення є необхідність офіційного тлумачення Конституції України (<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page>) та законів України через наявність неоднозначного застосування їх положень судами України, іншими органами державної влади (в моєму випадкові – Кабінетом Міністрів України), адже таке неоднозначне застосування призвело до порушення моїх конституційних прав і свобод (стаття 94 зазначеного Закону України).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади (Кабінетом Міністрів України) за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року №31-у/2010).

Суть і обставини даного звернення:

Кабінетом Міністрів України були прийняті наступні документи:

1. Постанова від 21 жовтня 1995 року №848 «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива» (із змінами) (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/848-95-%D0%BF>)
2. Постанова від 05 квітня 2014 року №83 «Про посилення соціального захисту населення в умовах підвищення цін і тарифів на комунальні послуги» (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/83-2014-%D0%BF>).

Відповідно до п.7 Положення про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання

скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, яке затверджене постановою Кабінету Міністрів України, згаданою у п.1 цього конституційного звернення та п.7 Порядку призначення і надання населенню компенсації додаткових витрат на оплату комунальних послуг в умовах підвищення цін і тарифів на послуги, який затверджений постановою Кабінету Міністрів України, згаданою у п.2 цього конституційного звернення, субсидії та компенсації розраховуються та призначаються лише для осіб, які зареєстровані у житловому приміщенні (будинку).

Я, Приймак Олексій Анатолійович, зареєстрований за адресою:

(власником зазначеного житла не являюся),

проживаю і є власником житлового приміщення (квартири) за адресою:

на підставі свідоцтва на право власності на квартиру,

видане 03 липня 1997 року,

(копія додається), на моє ім'я відкрито

рахунок у організації-постачальнику житлово-комунальних послуг – ЖЕД-204, куди зараховуються сплачена мною плата на надані послуги.

10 листопада 2014 року я звернувся до Управління праці та соціального захисту населення районної в місті Державної адміністрації з необхідним пакетом документів для оформлення субсидії та компенсації на сплату житлово-комунальних послуг, оскільки з 09 жовтня 2014 року я перебуваю на обліку як безробітний в районному центрі зайнятості (копія додається).

Проте в оформленні субсидії та компенсації на сплату житлово-комунальних послуг мені було відмовлено (копії відповідей додаються) на підставі того, що я не зареєстрований за адресою:

Обґрунтування в необхідності офіційного тлумачення:

Статтею 24 Конституції України встановлюється, що громадяни України мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; не може бути привілеїв чи обмежень через соціальне походження, майновий стан, місце проживання тощо. Статтею 33 Конституції України кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування і вільний вибір місця проживання. Стаття 46 Конституції України гарантує кожному громадянину право на соціальний захист, що включає право на забезпечення в разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності.

Кабінет Міністрів України, прийнявши постанови, зазначені у п.п.1 і 2 цього конституційного звернення, обмежив мої конституційні права:

- на соціальний захист під час моєї тимчасової втрати працездатності, оскільки самочинно ввів додаткові перепони для його отримання, вийшовши за межі власної компетенції та одноосібно запровадив незаконну умову (обов'язкову реєстрацію у житловому приміщенні) для його отримання;

- застосував до мене обмеження за місцем мого проживання і позбавив мене права вільно обирати місце проживання, самовільно вживши до мене заходи з примусової реєстрації в певному місці проживання, за недотримання цієї вимоги я був позбавлений соціального

захисту, право на яке має будь-який громадянин України не залежно від місця його фактичного перебування на території України.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1875-15>) «споживач – фізична чи юридична особа, яка отримує або має намір отримати житлово-комунальну послугу», жодних обмежень щодо реєстрації у житловому приміщенні (квартирі) в даному Законі не наведено. Визначення «споживач житлово-комунальних послуг» не може обмежуватися лише фактично зареєстрованими особами у житловому приміщенні (квартирі/будинку), ним можуть виступати власники житла, уповноважені співвласники житла (зареєстровані у установленому законом порядку), орендарі, суборендарі, наймачі житлової площі тощо, які користуються житловою площею на основі відповідних договорів, укладених та зареєстрованих в установленому законом порядку, тобто фактичні споживачі зазначених послуг (на яких відкрито рахунок у відповідному підрозділі постачальника житлово-комунальних послуг).

Отже, Кабінет Міністрів України (орган державної влади) неоднозначно застосовує положення статей 24 і 33 Конституції України (зокрема, по-різному застосовує положення одних й тих ж самих нормативних актів – Закону України «Про житлово-комунальні послуги» – до зареєстрованих у житловому приміщенні споживачів житлово-комунальних послуг і до незареєстрованих у житловому приміщенні споживачів цих же послуг), що призвело до порушення мого права, гарантованого статтею 46 Конституції України.

На підставі викладеного, керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 43 і 94 України «Про Конституційний Суд України», прошу:

1. Прийняти Ухвалу щодо відкриття конституційного провадження за даним конституційним зверненням.
2. Дати офіційне тлумачення статтям статей 24, 33 та 46 Конституції України.
3. Вирішити питання про відповідність постанов Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 1995 року №848 «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива» (із змінами) та від 05 квітня 2014 року №83 «Про посилення соціального захисту населення в умовах підвищення цін і тарифів на комунальні послуги» Конституції України.

Додатки: